

РЕШЕНИЕ

№ 2348

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Геновева Йончева**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1661** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област (ДИТ-СО), срещу решение № 3890/16.08.2023 г., постановено по НАХД № 4840/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 136 състав, с което е отменено негово Наказателно постановление /НП/ № 23-2200059/11.03.2022 г., с което на „Матома Трейд“ ЕООД на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева, за нарушение на чл. 12, ал. 4, т. 1, вр. с ал. 5 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата (НСОРЗ).

В касационната жалба се релевират оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение. Твърди се, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуалните нарушения, въз основа на които съдът е отменил наказателното постановление. Твърди се, че правилно в АУАН и НП е посочена датата, на която е констатирано бездействието, поради което същите не страдат от твърдените пороци. Възражава се срещу извода на съда за липса на реквизит - непосочване на мястото на нарушението. Изложени са съображения и за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. Претендира се отмяна

на решението с потвърждаване на НП и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание юрк. И. поддържа жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Ответникът – „Матома Трейд“ ЕООД, представлявано от адв. В., оспорва жалбата. Моли да му бъдат присъдени разноски съгласно списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на оспорването.

Административен съд София – град, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд е установил и възпроизвел в решението си следната фактическа обстановка:

На 08.02.2022 г. служители от ДИТ-СО извършили проверка на място, в обект на контрол, стопанисван от „Матома Трейд“ ЕООД – магазин „А.“, находящ се в [населено място], ж.л. „Л.“ 4, [жилищен адрес] при която било установено, че работодателят е представил Вътрешни правила за работната заплата, в които на стр. 2 и 3, в чл. 9 е записано, че работодателят при изплащане на допълнително трудово възнаграждение, отчита и трудовият стаж на работещите, придобит в друго предприятие на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия. Идентифицирани били принципите и правилата за определяне само на сходния характер на работата и документи, служещи за доказване - трудова книжка и/или длъжностна характеристика.

Прието е извършено нарушение на чл. 12, ал. 4, т. 1 и ал. 5 НСОПЗ, за което е съставен АУАН №23-2200059/14.02.2022 г.

Въз основа на акта е издадено оспореното пред СРС НП.

За да обоснове извод за неговата незаконосъобразност, съставът на районния съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приети са за нарушени разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН.

На отделно основание, съставът на СРС е приел, че нарушението е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Решението валидно, допустимо и правилно.

Правилно СРС е приел, че в издаденото НП липсва посочване на датата на извършване на нарушението. В постановлението е посочено, че нарушението е констатирано на 14.02.2022 г. Между дата на извършване на нарушението и дата на констатирането му има съществена разлика. Нарушението е извършено тогава, когато са осъществени всички признаци от обективна и субективна страна, а при нарушенията, при които е предвидено и настъпването на определен вредоносен резултат – към датата на настъпването му. Задължителността на изискването да се посочи приетата от повдигачият обвинение с АУАН и от налагащия наказание с НП дата на нарушението е пряко свързана както с упражняване правото на защита на нарушителя, така и с преценката за спазването на сроковете в чл. 34 ЗАНН и с възможността за извършване на проверка за правилност и законосъобразност на акта и на постановлението от съда, включително за приложимата редакция на

разпоредбите, които се сочат като нарушени и на тези, съставляващи основание за санкционирането.

Датата, на която наказващият орган е приел, че е осъществено нарушението е необходима част от съдържанието на НП, която се проверява в съдебната фаза. По тази причина датата на нарушението не може да бъде предполагаема от съда или от страните, защото така се попълва съдържанието на АУАН и НП в съдебната фаза, което е недопустимо.

Неспазването на чл. 57, ал.1, т. 5 и т. 6 ЗАНН е винаги съществено нарушение в административнонаказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, а също така прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Само за пълнота, с оглед изложените от районния съд мотиви досежно маловажността на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН, следва да се посочи, че специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно“ административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН - Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г., ОСК на ВАС. В тази връзка и без да се променя крайния извод за неоснователност на касационната жалба, касационната инстанция не споделя мотивите на СРС, че извършеното нарушение представлява маловажен случай. При констатация за маловажност не е налице основание за отмяна на НП, а за приложение на закон за по-леко наказуемо нарушение – ако констатира, че деянието е извършено, съдът е бил длъжен да преквалифицира деянието и да определи съответен размер на санкцията по чл. 415в КТ. В ЗАНН са уредени правомощия на районния съд, за които предвид постановките на Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, няма пречка да се извърши горното. В касационното производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, съгласно разрешението, дадено с Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия. С други думи, ако е приел, че е налице маловажно нарушение, СРС е следвало да го преквалифицира и определи санкция съобразно чл. 415в КТ.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски. Предвид направеното от касатора възражение за прекомерност и поясненията в решението на Съда на ЕС по дело № 438/2022 съдът ограничава отговорността на жалбоподателя до сумата от 300 лв., която е в средния размер на възнаградението съгласно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г., съответства на фактическата и правна сложност на делото и обема на предоставената от адв. В. правна защита. Допълнително съдът съобразява, че от страна на ответника не е постъпил писмен отговор по жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IX-и касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3890 от 16.08.2023 година, постановено по НАХД № 4840/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136 състав.
ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „МАТОМА ТРЕЙД“ ЕООД разноски за настоящата съдебна инстанция в размер на 300,00 /триста/ лева.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.